

32te Møde.

Onsdag den 12. November, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af 11. ds. meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om anerkendte Sygekasser.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2371).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

N. Neergaard: Den hovedsagelige Begrundelse for Fremsættelsen af det Lovforslag, som vi i Dag skal behandle, ligger i Overskyldraadets Skrivelse af 11. Juli d. A. til Finansministeriet, en Skrivelse, i hvilken der andrages om femaarige Vurderinger til Ejendomsskyld, og navnlig om, at den Vurdering, der efter Loven skulde finde Sted den 1. Juli 1919, allerede maa finde Sted den 1. Juli 1914. Hovedbegrundelsen for dette Ønske er den uheldige Indfyldelse, som den stærke Stigning af Ejendomspriserne, der er indtruffet i de sidste Aar, har øvet paa Vurderingsraadenes Arbejde ved de halvaarige Vurderinger til Ejendomsskyld og ved Vurderingerne til Jernbaneskyld. Overskyldraadet siger herom: „Ved de halvaarige Omvurderinger til Ejendomsskyld, der jo skulle foretages efter Forholdene paa Omvurderingstiden, og navnlig altsaa efter de da gældende Priser i Handel og Vandel, ses der nemlig at gøre sig gældende en mere eller mindre bevidst Stræben efter at sætte Vurderingssummerne i

Forhold til de ved den sidste almindelige Vurdering satte Værdier, der altsaa ere støttede paa de daværende Priser. Grunden hertil er selvfølgelig Ønsket om en ensartet Beskatning af alle Distriktets Ejendomme, hvad enten de ere vurderede til det ene eller andet Tidspunkt. Men Fremgangsmaaden er ikke i Overensstemmelse med Loven og giver Anledning til Vilkaarlighed.“

Denne Begrundelse sluttede den højtærede Finansminister sig til ved Lovforslagets Fremsættelse, og jeg kan for mit Vedkommende erkende den Vægt, denne Begrundelse har, og maa anse det for heldigt, om det kunde lykkes at komme bort fra de Skævheder og Vanskeligheder, som fremkommer ved det af Overskyldraadet paapegede Forhold. Det er antagelig en lignende Betragtning, der ligger til Grund for det Andragende fra De samvirkende Sogneraadforeninger, som indbragtes i Tinget den 11. Januar i Aar, og som foruden andre Ting ogsaa gaar ud paa en almindelig Omvurdering hvert femte Aar. Ved Siden deraf har der sikkert ogsaa hos Sogneraadforeningerne været et Ønske om at faa et retfærdigere Grundlag for Paaligningen af den kommunale Ejendomsskyld. Jeg vil ikke sige, at dette spiller en særlig stor fiskal Rolle for Kommunerne, thi Kommunerne skal jo udskrive det, de behøver, men Ejendomsskyldgrundlaget er allerede nu af ikke ringe Betydning for Kommuneskattens retfærdige Paaligning og vil blive det i endnu højere Grad, naar vi fra 1915 kommer dertil, at tre Femtedele og ikke som nu to Femtedele skal ligned paa Ejendomsskylden og kun de to Femtedele paa Hartkornet.

En yderligere Grund — som den højtærede Finansminister ikke nævnede, men som jeg er sikker paa, han har haft i Tankerne — til Fremsættelsen af dette Lovforslag er den, at Ejendomsskylden er et meget vigtigt Grundlag, ja Hovedgrundlaget for Fastsættelsen af Formueskat. Naar vi som nu befinder os i en Periode med stærk Stigning af Priserne paa fast Ejendom, bliver der en uheldig Ulighed mellem Formueansættelsen for den Formue, der helt eller væsentligt er anbragt i fast Ejendom, og for den øvrige Formue, og foruden at dette gaar ud over